

בריטניה

רק טיס יהודי

קהל של מאות אלפים עקב אחרי האיש בעל הפרצוף הירקוני השפם הקצוץ והשערות המסורקות את תוך המצח. אדולף היטלר עבר על פניהם במכונית הפתוחה, בראש שירת מנהיגי הנוער, במיפקד לאומי כבר לין, בסוף שנת 1938.

לפתע קרה משהו מפתיע: מטוס גדול הופיע באופק, התקרב במהירות הבזק, פנה ישר אל רחבת המיפקד. הוא צלל לעבר המכונית של המיר, המסיר פצצה אדירה, אחר כך פצצה שנייה. בעוד הקהל הפליט קריאה של אימה התרומם המטוס מחדש. פנה עורף והסתלק צפונה. איש לא הספיק לרדוף אחריו: כל המנהיגים הנוכחים הצטופפו מסביב למכונית המרוסקת, בה שכבה גופתו המרוטטת של האיש שהבטיח להם לכבוש את העולם.

מייזון לייש במזומן. מעשה זה לא קרה, כמובן. אולם החודש נתגלה שיכול היה לקרות. סיפר על כך בספר זכרונות, שהופיע זה עתה, סגן-אלוף ארתור קלאוס, טון, טייס ניוזילנדי בעל שם עולמי. הוא היה האיש שהיה צריך לנהוג במטוס. לפני 15 שנה, בצאתו מן המטוס אחרי טיסת-נסיון, נתבקש לגשת לטלפון. הוא שמע קול מוכר היטב: קולו של אחד מגדולי התעשיינים הבריטיים, מנהיג לאומי ידוע, במוצא יהודי. הלה ביקש לקבוע עמו פגישה, הופיע במועד הקבוע, סרב לדבר במחנה. הוא יצא במכונית לשרה הפתוחה, רק שם גילה את הצעתו.

היא היתה פנטסטית למדי. קבוצה של תעשיינים יהודיים עשירים ערכו ביניהם מג' בית סודית, הכינו תכנית לרצוח את משמרת היהודים. הם היו מוכנים לשלם לטייס מיליון לירות שטרלינג במזומן, בשטרות קטנים או צ'קים למוכז.

איך כל סכנה? הבטיחו לסגן-אלוף. יש לנו שדה-תעופה סודי ליד החוף, שם נסתה את מטוסך. אתה תטוס לים הבאלטי, תפנה משם לברלין, תמלא את שלוחתך ותחזור לשרה שלנו. אם תקרה לך תקלה, טוס לשבדיה, לשרה שרכשנו למקרה-חירום זה. אנחנו נסיר את ההסחה מן המטוס ואתה תוכל לנסוע עם הכסף לכל מקום בעולם.

המטוס לא צלל. מדוע סירב קלאוס? טסן? בכך אין הוא בטוח גם היום. הוא פחד מנקמת השרות החשאי הגרמני, שישנו ויחסלו. אולם הוא היסס גם מפני מעשה שלא היה, אחרי ככלות הכול, אלא מעשה רצה.

אמנם, קלאוסטון ידע שהיטלר רצה הרבה אנשים, בעיקר יהודים, אולם הנאצים עדיין לא רצחו לא אנגלים וגם לא ניוזילנדים.

מה היית עושה לו רצה היטלר את אחיך הניוזילנדי, כפי שהוא רוצה את היהודים? שאל אותו התעשיין היהודי לבסוף.

זה, שונה, השיב קלאוסטון. הייתי לוחם למען עמי, כחייל. מובן מאליו שהייתי מנסה, ולא הייתי מקבל תמורת זה כל סכף. הוא הדין גם במקרה זה: האיש המסוגל לבצע משימה זו בכבוד הוא רק טייס יהודי.

נראה כי באותם הימים לא היה בנמצא טייס יהודי מאים. כי שום מטוס לא צלל לעבר מכוניתו של היטלר באותו מיפקד בשנת 1938.

אופנה

דרך גברת

איני מעוניין בצעירות. אף אשה אחת אינה יודעת ללבוש בגדים עד שהיא מגיעה לפחות לגיל 27. רק אחרי גיל 30 הן משיגות רמה אמיתית.

הגבר שאמר מלים עמוקות אלה הגיע גם הוא בקושי לגיל 36. שמו רוואלד פאטרסון, ליד סקוטלנד, החבר החזק ביותר

היה זה מטוס ידוע בעולם, בשם קומט בו הטיג קלאוסטון באותה שנה שיא עולמי בטיסה מבריטניה לניו-זילנד. לא היה קשר בין מטוס זה ומטוס הסילון הנושא כיום את אותו שם.

בכת הנעלה של תריסר יוצרי-האופנה הי עיקריים בבריטניה.

רוואלד פאטרסון הוא האיש שגילה מחדש את המין. או כך, לפחות, חושב הוא. לדעתו הרסו יוצרי-האופנה את הנשיות של האשה, במקום להדגיש את המותן הצרה, את הצוואר הברבורי ואת הקימורים העיקריים שלה.

אני שונא כסוית שחורות, רעם. הן ונותנות מראה כבד לידי האשה, שהיו צריכות

אופנתו של רוואלד פאטרסון

הלבוש צריך להיות מיני.

להיות אבריה העדינים ביותר. ואסור לה לחבוש כובע שצבעו כצבע הכסיות — זה נראה כאילו הראש שלה נמשך עד לידים.

בטן במקום חזה. האנגלים, שהתיחסו בבזע עמוק אל החצאית הקצרה של כריסטי יאן דיוו, שנועדה לתת לאשה את האפשרות לצעוד צעדים ארוכים, התלהבו ל' פאטרסון, שעשה את ההיפך. חצאיתו היא כה צרה עד שהאשה נאלצת לפסוע פסיעות של תינוק בן-יומו. לדוגמיותיו נתן חצ' איות צרות עוד יותר: ללמדם ללכת כדרך אשה.

ההליכה היא העיקר, אך לא הכל. אשה שנכנסת לתוך יצירותיו האחרונות של פאטרסון סוג נאלצת להבליט את הבטן, במקום את החזה ואת הירכיים. בלכתה היא דומה לאדם שברכיו נקשרו יחד כחוט. אולם צווארה תמיד יפה, גלוי בבסיסו.

העיקר, סיכם היוצר הגאה, קצין-תותחנים לשעבר הנשוי לעתונאית: הלבוש צריך להיות מיני!

נראה כי מיניותן של הנשים האנגליות תע לה להן באי-נוחיות מרובה. אולם נשים כ' ידוע אינן נבהלות ממאמץ מסוג זה, אם אך יביא את התוצאה הרצויה.

צבא השמים

בחיפה התיאש סוחר מלמכור כמה עשרות פסלים של מלאכים, קיצץ להם את הכנפיים, צבע אותם חאקי, מכר אותם לחיילים בתור פסלים של חיילי-צה"ל.

עירום מלכותי

בלונדון סולק פסל-עירום של נערת-מעלית, מתוך חלון-ראווה של בית-מסחר, לאחר שהוברר כי הנערה דומה להפליא לאליובט השנייה, מלכת בריטניה.

מירוץ סוסים

בגיוהנסטון, ארצות-הברית, נאסרו שני בני אדם לאחר שהפריעו למירוץ-כלבים, בהטילם חתול לתוך גרש-המירוץ.

מסים ונפלאות

במחנה-דוד, בקרבת חיפה, באו פקיד-דואר לגבות דמי רשיונות של מקלטי ראדיו, הס' תלקו בבושת-פנים, לאחר שהוברר שבמקום לא היה חשמל מעולם.

פליטת כה

בלודי פולגיה, זכה ירוסלאב זאבלודוב"סקי בתחרות-אכילה, לאחר שאכל 108 ביצים. הקיא את כל הביצים ברגע שקיבל את הפרס.

טעם וריח

בקיבוץ משמר-הנגב הגיעו העכברים לרמה תרבותית גבוהה, זללו זר-פרחים שהיה מוגח בצנצנת באחד החדרים.

תרומה יקרה

בפירל-הארבור, איי-הואי, הציב חייל אמריקאי שלט על צריף מגוריו: גתתי לצבא את השנים הטובות ביותר של חיי אשתי.

קיץ אחד של אושר

ביפו ניפץ מוכר-קרח את העגלה שלו לשבבים, בעביר בה מדורה לחמם את עצמו מותיו הוקנות. הכריז: "בין כה וכה בקיץ הבא לא יהיו מחירי הקרח כל כך גבוהים."

זרעי החטא

בנאפולי, איטליה, הופיעה רקדנית ערומה במועדון-לילה, כשהיא מוקפת להקת-יונים, נאלצה לעזוב את המקום בחפזון, לאחר שהטיל אלמוני קומץ-זרעונים על הבמה.

נבואה שמורה

במחנה-עולים, פרדס-חנה, תבע אדם גט מאשתו, טען: "היא מנחשת בקלפים, אומרת לי שאמות בעוד שנה."

קצה המזלג

ברואן, צרפת, נעץ פרנסואה חידון מזלג ברגלי-אשתו, לאחר שהיא הכינה לו מרק עם אטריות קצרות, במקום אטריות ארוכות.

וקיון למופת

בדנור, ארצות-הברית, תבעה אשה גט מבעלה בטענה שהוא מופיע לפני אורחים בפיגאמה, מסרב לישון בחדר-המיטות, מב' לה את כל הלילות בחדר-האמבטיה.

הבהלה לזהב

בירושלים טיילו צעיר וצעירה בסימטה חשוכה, שמעו צליל של מטבע נופל, גחנו להרים אותו, התנגשו זה בזה, נחבטו קשות.

נסיון עשיר

במונטטידיאו, אורוגוואי, הציג אדם את עצמו כמומחה צבאי זר, נתקבל לראיון עם מפקדי-צבא גבוהים, נעצר, לאחר שהוברר שהוא מטורף, החושב את עצמו לנפוליאון.

מכט חטוף

באורגון, ארצות-הברית, יצא אחד העתוננים בכותרת סנסאציונית: "מנהלי תחנות שידור יחקרו במחשופים העמוקים של השמלות החיושות."

בלי מס מותרות

בתל-אביב רצה בית מסחר לחפצי הלבשה להגדיל את זרם הקונים, תלה שלט: "מכירה כללית! אנו מוכרים בחינם!" הוסיף הערה: "המחיר אינו כולל מס מותרות."

מבקשת אותי לתקן את המצויות. במדורי הודעות בטעות ש' כל הרוצה להתכתב אתה חייב לה' יות לפחות בעל השכלה עממית. קי' בלתי מכתב ממנה, כי היא מודיעה בפרוש שרצונה בזכר לכתובה בעל השכלה תיכונית. אגב, 850/149, ה' כתובה שבקשת, אינה אצלי לצערי.

שדושה צבעי קשת

שלש נערות, המהוות כל אחת את אחד מצבעי הקשת היפים ביותר (854/174), סבורות שהן הנערות החמודות ביותר שכתשו את מדורי. יתרון נוסף יש להן, לדבריהן, משום שהן עליות ותל-אכיות. זהו מעניינות להתכתב עם שדושה נערי חמר, לא העמירו כל תנאים.

במקום סאדוק ספורט

עולי-ימים בודד, ילידיהארץ (854/175) סבור כי ספורט ומוסיקה הם תחליף מצויין לחברת-האבלות. רוצה להתחילף דעות ב' עניין זה עם נערה בעלת ניל דומה.

המז רק לא פודיטיקה

על כל דבר מחוץ לפודיטיקה. רוצה להתכתב צעירה (854/176), עם צעיר בגיל 21-23. היא אינה מפרטת את נילה או תכונותיו הרצויות של המתכתב אתה.

לפי בחירה: בלונדי ושחרחר שני ילידיהארץ בני 18 (854/177), ש' דרך ההיכרות הרגילה עם בנות נמאסה עליהם, רוצים, לשם ניון, לעשות זאת באמצעות מכתבים עם שתי בנות 16-17 מסביבות תל-אביב. אחד מהם הוא בלונדי, לזו העדיפה כזה, והשני הוא שחרחר. הם חושבים שיוכלו לעניין את הנערות בספורט, קולנוע ומוסיקה.

המראה חסר השיבות

נערת-קובין בת 15 בלונדי (854/178) תכולת-עין משאירה את בחירת נוסא ה' התכתבות לנער בן 16-15. מראה החיי צוני אינו השוב.

רופא, או וטרינר, ראה השוב

כחונת שקופות למדי מראה אשה צעיר זה ילדות הארץ (854/179) אלמנה הרוי רצה להתכתב עם אדם שיהיה: א) בגיל 28-32, ב) יפה תואר, ג) אדיב, ד) רופא או וטרינר, או מכצע אינטלקטואלי אחר. היא מבטיחה לספק נוסאים מענינים. רצוני שלנידון יהיה גם ילד.

שכר בגוף אטרטי

סטודנט צעיר (17) הלומד באנגליה (854/180) אומר על עצמו שהוא בחור לא רע בעל מבנה גוף אטלטי שאינו מונע בדרך להיות גם בעל-שכל. כיו להוכיח זאת, הוא מעוניין להתכתב עם נערה בת 16 על ספרות, קולנוע, מחול וספורט.

הגיל חסר הדארות של בני 17-16! כשאני נתקלת בבעיותיכם אני מת' געגעת לתקופה הזאת. מרגישה את עצמי עתיקה כגבעות.

הוי נכונה

יובכ ש' — הוא מחיר אידך בשעת השפטים, הולך בדרך אחת אתה הביתה למרות שהוא-ג' בכיוון הסוד, משאיל פת-ספרים, ויש לך עוד ספק אם הוא מתעניין ב' ולשם מה כבורה את עושה הוא את זאת? האם כמעשה טוב יומ' יומי של צושה?

בלי צחוק בצד

חברתי של שייקה: — אני יכולה להבין את נישתו של שייקה. את מתנהגת כלפיו כאילו יש לך זכות בעלות עליו, טוראת לו ככול כשהוא נמצא עם חבריו, צוחקת עם חברותיך במרחק מה ממנו. אזי הרבים מעצבנים ביותר נערים הוא צחוק קולקטיבי של נערות. הם סבורים (ולרוב בצדק) שהם הנורמים לצחוק. זו הוי הדרך הבטחה ביותר להרחיק אותו מעליך, אם רצונך בכך.

הנאשם זכאי

ניאל ב: — אתה צודק בעכסך על חב' רתך שלא נתנה לך אפילו הודמנות לת' נצל ולתסביר את סיבת אחרור. אפילו בית-המשפט חושב אדם לחץ-משפט עד אשר הוכח ההיפך! בכל זאת, אני מגי' עה לך לכתוב לה פתק כמוב בחושת ה' מור. היא הכין את הרמז ותשכתב את כל העניין.

נשיקות בשק

הנוכחי: — ישנם נערים מנודלים ה' מאספים נשיקות וליטוסים מנערות, כי אותה מידה שאכסו נולים כשהיו נערים קטנים הם מתפארים באופק שלהם. לפי דברך אני מבינה כי לא איכפת לך לקבל או לתת נשיקה לנ'. אולם את חוששת שיתברבר. הצעתי: תני לו לחכות משט, אל תפלי שר לזרועותי, כשהוננו העצמי כמאסה יתעורר מבקשת, ואז יסתכל עליך אחרת.